

הכם ג'קמוץ - ג'ק אט האייד

1) שמוña פרקים לרמב"ם פרק ד'

"למשל אם נראה אדם שנתקנתה לו תכונת הקמצנות בנפשו... כאשר נרצה לרפאותו, לא נצווה בعين יפה, שהוא כמו שירפא מי שגבר עליו החום בדבר השווה, וזה לא יבריאהו מחוליו. אלא נניע אותו לעשות פעולות הבזבוז פעמים רבות, עד שתסור מנפשו תכונת הקמצנות, וכמעט שיקנה את תכונת הבזבוז, אז נסלך ממנו פעולות הבזבוז, ונצווה להתמיד בפעולות העין היפה, ויקבלם עליו לעולם.

וכן אם ראיינו מהזבז, נצווה שיעשה פעולות הקמצנות ויישן. אבל לא נכפול עליו פועל הקמצנות פעמים הרבה כמו שכפלנו עליו פועל הבזבוז. וזה החידוש הוא חוק הריפוי וסודו, והוא, שהוציא את האדם מהbzבז לעין היפה, יותר קל מהוציאו מהקמצנות לעין היפה. וכן להפוך את נעדר ההרגשה בהנאה להיות נזהר, יותר קל וקרוב מהפוך את בעל התאונה להיות נזהר. ולזה נכפול על בעל התאונה פעולות העדר ההנאה, יותר ממה שנכפול על נעדר ההרגשה בעולות התאונה. וначיב את הפחדן במשירה לסקנות, יותר ממה שחייב את המוסר עצמו לסקנות בפעולות הפחדנות. ונרגיל הכליל בפזרנות, יותר משנרגיל הפזרן בכילות. וזה הוא חוק רפואי המידות, זוכרתו".

2) מסילת ישרים פרק ג'

"וותרה כיطبع האדם כבד מאד כי עפריות החומריות גס".

3) מאמרי הראי"ה עמוד 157

"ההבדל שבין העובד ובין החורין, איןנו רק הבדל מעמד, מה שבמקורה זה הוא משועבד לאחר, והוא בלתי משועבד. אנו יכולים למצוא עבד משכיל שרוחו הוא מלא חירות, ולהיפוך, בן חורין שרוחו הוא רוח של עבד. החירות הצבונית היא אותה הרוח הנשאה, שהאדם וכן העם בכללו מתרומות על ידה, להיות נאמן להעוצמות הפנימית שלו להתקונה הנפשית של צלים אלקיים אשר בקרבו, ובתקונה כזו זאת אפשר לו להרגיש את חייו בתור חיים מגמתיים שהם שווים את ערכם. מה שאין כן בבעל הרוח של העבדות, שלוולם אין תוכן חייו והרגשתו מעוררים בתוכנותו הנפשית העצמית כי אם במה שהוא יפה וטוב אצל האخر השולט עליו איזה שליטה שהיא, בין שהיא רשמית בין שהיא מוסרית, بما שאותו האخر מוצא שהוא יפה ושהוא טוב".

4) כוזרי מאמר ג' פסקה ה'

"חחסיד הוא המושל, שהרי כל חושיו וכוחותיו, הנפשיים וה גופניים, סרים אל משמעתו והוא מנהיג אותם הנהגה מדינית ממש... שכן הוא חוסם את הכוחות המתואים ומונע אותם מעבור גבולם, לאחר שנותן להם חלקם וסיפק להם כל מה שמלא חסרונם...".

5) מילון אבן שושן

חריות – חופש, דרום, מעמדו של אדם חופשי.

6) שמות כ"א פסוקים כ"ו, כ"ז.

"וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. ואם שנ עבדו או שנ אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שניו"

7) ויקרא כ"ה, י'

"וקדשتم את שנת החמשים שנה וקראתם דרום הארץ לכל יושביה, יובל היא תהיה לכם...".

8) גמרא ראש השנה ט' ע"ב + רשי"

"דרור לשון חירות – מה לשון דרום כמדיר בידירא ומוביל סחורה בכל מדינה. רשי": מי שהוא ברשותו לגור בכל מלון שירצה.

9) שמות ל', כ"ג

ואתה קח לך בשימים ראש מר דרור חמש מאות וקינון בשם ממציתו חמשים ומאתים וקינה בשם חמשים ומאתים:

רמב"ן שם: וכך אמר מר דרום, שיהיה נקי מן הזוף שמייפין אותו תמיד. ויתכן כי לשון "דרור" בכל מקום נקיות, וכן וקראתם דרום הארץ לכל יושביה, יהיה כל בעלי הארץ נקיים מעבדות ומכל שעבוד בגופם וברצונותם, כלשון ובעל השור נקי (לעליל כא כח):